

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. — Γνωμ. 12

Εν Αθήναις τῆ 5^η Αύγουστου 1974

Π ρ ο ς

Τό Ἐπαγγελματικόν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν

Πανεπιστημίου 44

Ε ν ι τ ἄ Ὑ θ ἰ α

Ἐπί τοῦ διατά τοῦ ἰπ'ἀριθμ.4693/488 τῆς 2-8-74 ὑμετέρου ἐγγράφου διατυπωθέντος ἐρωτήματος, ἔχομεν τήν τιμήν νά σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Κατά τό ἄρθρον 28 παρ.2 τοῦ Ν.Δ.400/70 "ἀπαγορεύεται.... ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀσφαλειομεσίτου εἰς πρόσωπα καταδικασθέντα εἰς οἰανδήποτε ποινήν διά κλοπήν, ὑπεξαίρεσιν, αἰσχροκέρδειαν κλπ". Ἐρευνηθέν, ὅθεν, ποίαν πράξιν ἐννοεῖ ἡ διάταξις αὕτη ὡς αἰσχροκέρδειαν* τήν τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἢ τᾶς ὑπό τοῦ ἀγοραν. κώδικος προβλεπομένας ἀξιοποίνους πράξεις, ἢ ἀμφοτέρως.

ὑπό τοῦ Ποιν. Κώδ (ν.1492/50) ἰσχύοντος ἀπό 1-1-51 προβλέπεται καί τιμωρεῖται τό ἀδίκημα τῆς αἰσχροκερδεῖας ἐν ἄρθρῳ 405. ὑπό δέ τοῦ ἀγορανομικοῦ κώδικος (ν.δ.136/46) ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 67 ὅτι "ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται παραπομπή εἰς τοὺς νόμους περί αἰσχροκερδεῖας καί νοθείαςΓ. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Αγορ.Κώδικος (ν.136/46), πολλοί νόμοι ὤριζαν ὅτι οἱ παραβαίνοντες τούτους τιμωροῦνται ἐπί αἰσχροκερδεῖας, (βλ. λ.χ. τό ἄρθρ.4 τοῦ ὑπό τοῦ ν.3727/28 κυρωθέντος ν.δ.21/28 Ὀκτωβρ.1925). Ἦλθε λοιπόν ὁ ν.136/46 καί ὤρισεν ἐν ἄρθρῳ 67 ὅτι ἡ παραπομπή ἀπό τούτων κειμένων τότε νόμων, εἰς τοὺς περί αἰσχροκερδεῖας τοιούτους, δεόν νά θεωρηθῆ ὡς παραπομπή εἰς τόν Ἀγορ.Κώδικα. Μεταγενέστερα ὅμως τοῦ Ἀγορανομικοῦ καί τοῦ Ποι-

ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται ὁ παρών νόμος".

νικοῦ Κώδικος παραπομπή εἰς τὰς περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεις, δὲν δύναται νὰ νοηθῆ ὡς παραπομπή εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀγορανομικοῦ κώδικος, ἀφοῦ ὑπάρχει πλέον ἰδικόν ἀδίκημα αἰσχροκερδείας ἐν τῷ Π.Κ. Συνεπῶς ὅταν μεταγενέστερος τοῦ Π.Κ. νόμος παραπέμπει εἰς τὰς περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεις, ἐννοεῖ τὰς τοιαύτας τοῦ Π.Κ. καὶ οὐχὶ τὰς τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, εἰς ἃς ἂν ἤθελε νὰ παραπέμψῃ θὰ τὸ ὤριζε ρητῶς καὶ θὰ παρέπεμπε εὐθέως εἰς αὐτάς, δεδομένου μάλιστα ὅτι εἰς τὸν μεταγενέστερον νομοθέτην ἦτο γνωστὴ ἡ ὑπαρξίς τοῦ Ἀγορ. Κώδικος, τὰ δὲ ὑπὸ τούτου προβλεπόμενα ἐγκλήματα δὲν λέγονται πλέον "αἰσχροκέρδεια". Ἄλλως θὰ εἶχε τὸ ζήτημα ἂν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀγορ. κώδικος ἦτο μεταγενέστερον τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ Ν.Δ. 400/70.

Φρονοῦμεν, ὅθεν, ὅτι ὡς αἰσχροκέρδεια τοῦ ἄρθρου τούτου (28 ν.δ. 400/70) νοεῖται ἡ τοῦ ἄρθρου 405 Π.Κ. καὶ μόνον αὕτη. Ἄλλωστε ἡ διάταξις αὕτη καθιεροῦσα δυσμένειαν εἶναι στενῶς ἐρμηνευτέα. -

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Ἰω. Γραβανάκης